

D. Scavenius: Jeg vil blot i Anledning af den Diskussion, der har været her, om Størrelsen af Skatten, gøre opmærksom paa, at det er fuldkommen rigtigt, at i Provsen vil Skatten om høje Tid blive forhøjet til 10 pCt. I øvrigt er den i de fleste Lande, hvor man har Skat paa Totalisatorer, omtrent 5 pCt. i Gennemsnit. Naar her altsaa er foreslaaet 5 pCt., er det ret godt svarende til, hvad der er Tilfældet andetsteds. Nu er der for øvrigt en Ting at bemærke, særlig med Hensyn til Heste-væddeløb, og det er det, at i de Lande, hvor der opkræves Skat, eller i hvert Fald i flere Lande, hvor den tilfalder Staten, yder Staten fra sin Side selv meget betydelige Bidrag til Væddeløbene, i den Anerkendelse, at naar de ledes paa rette Maade — hvad der ganske vist ikke altid er Tilfældet — ere de til ikke ubetydelig Gavn for visse Grene af Heste-avlen. Dette er noget, der aldeles ikke kan være nogen som helst Tvivl om; men det er jo ikke værd at komme ind paa nogen lang hippologisk Diskussion herom her. Hvad der hedder Avl af ædlere, lettere Heste, som jo særlig ogsaa for Staten har en ikke ringe Betydning, hviler imidlertid i ikke ringe Grad paa Væddeløbene, idet det kun er derigennem at disse Racer ere blevne dannede, og det er kun derigennem, at disse Racer kunne ved ligestholdes, i alt Fald for en stor Del. At der alligevel kan finde Misbrug Sted, skal jeg ikke benægte; men det kan der ved grumme mange andre Ting, som i øvrigt kunne gøre deres Gavn. Jeg skal i den Anledning gøre en Indsigelse imod, hvad det ærede Medlem fra Bælum (S. Jensen) før udtalte, at Heste-væddeløb i og for sig var Dyrplageri. Det er de ingenlunde. Det kan finde Sted, det vil jeg ikke benægte; men i og for sig er det det i ingen Henseende. I øvrigt vil jeg kun bekræfte, hvad den højtærede Minister før bemærkede, at de vedkommende Selskaber selv maa betale det Politi, der kommer til. Jeg skal saaledes nævne, at ved de Væddeløb, der holdes ved Eremitagen i 2 eller 3 Dage, koster det mellem 12 og 1,500 Kr.; der bærer vedkommende Forening fuldstændig selv denne Byrde, og det er vistnok ogsaa Tilfældet andet Steds.

Formanden (Clausen): Det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Andersen (Tisted Amts 3dje Valgkreds): Jeg vil ikke undlade at bringe den højtærede Finansminister min Tak, fordi han ikke har stillet sig afvisende over for den Tanke, jeg tillod mig at være Ordfører for.

Den højtærede Minister udtalte, at der for det Politistyrke, som ved slige Lejligheder skal præsteres af det stedlige Politi, ydes et Vederlag af den eller dem, som foranstalte den paagældende Folkforlystelse. Det er aldeles rigtigt, men jeg vil blot dertil sige, for at den højtærede Ministers Udtalelse ikke skal blive misforstaaet, at det er saaledes at forstaa, at det Beløb, der betales til Politiet, indgaar i Politikassen, for saa vidt det ikke bliver benyttet straks som Dufører til den Politistyrke, der gør den paagældende Tjeneste, der som oftest bliver ret ekstraordinær, idet den hyppig drager ud over den Tjenestetid, som er den normale Omgang for Politistyrken. Det er altsaa ikke et Vederlag i egentlig Forstand, og det er selvfølgelig den højtærede Minister enig i, det ved han meget vel, han er jo gammelt Amtraadsmedlem selv, det er ikke en Betaling, der ydes til Politiet paa en saadan Maade, at det gør nogen Rytte for Amtsfonden, eller sparer nogen Udgift. Det gaar ind i Politikassen og bliver der benyttet sammen med Politikassens øvrige Indtægter til ekstraordinære Udgifter af en saadan Art, som ikke budgetteres i det paagældende Amtsfonds almindelige Budget.

Frier: Stønt jeg er tilbøjelig til at anse dette Spil for Hasardspil, og derfor vilde anse det for naturligt, om det gik ind under Synspunktet for Hasardspil, skal jeg ikke fæstholde denne Tanke ved denne Lejlighed. Naar man imidlertid gaar ud fra, at det, der her beskaffes, ikke saa meget er Sportsinteressen, som det er Spillelidenskab, saa er der ved den Affattelse, Loven her har, dog den Fare, at i samme Øjeblik, man lægger Hindringer i Vejen ved enkelte Arter af Spil, Spil ved Væddeløb, fremmer man let andre Former for Væddekamp, som ikke gaa ind under Loven, og over hvilke Spillelidenskabens saa vil kaste sig. Jeg vil derfor stille det Spørgsmaal, om det i og for sig udtømmer, hvad Hensigten har været med Loven, at bruge Ordet „Væddeløb“, idet Loven derfor kun taler om saadanne Spil, som foregaa i Anledning af Bevægelseskunst. Man vilde meget let, naar Loven var traadt i Kraft, kunne hitte paa at indrette Spil med Totalisator ved Brydekampe et eller andet Sted eller ogsaa finde andre Former, lige over for hvilke man ogsaa kunde sætte sin Spillelidenskab i Bevægelse uden at blive ramt af denne Lov. Jeg skal derfor henstille, om ikke et andet Udtryk end Ordet „Væddeløb“ vilde passe bedre; maaske ogsaa af den Grund, at som Loven allerede er, tyder det underligt at kalde Kapsejlsads for Væddeløb, men det er dog navnlig den anden